

จิงจ้อดอกขาว (Hmbellata Haller f.)

ชื่ออื่น ถาดอกบานตูม จิงจ้อดอกเหลืองอ่อน จิงจ้อดอกขาว

ลักษณะทางพฤกษศาสตร์

ต้น เป็นไม้ ล้มลุกเลื้อยพันยาว 5-10 เมตร

ใบ เป็นใบเดี่ยวเรียงสลับ รูปขอบขนานแกมวงรีหรือรูปขอบขนานกว้าง 1.5-305 ซม. ยาว 6-9 ซม. ดอก
ออกเป็นช่อ ออกที่ซอกใบ ดอกย่อย 1-3 ดอก กลีบดอกมีสีขาวเหลืองเชื่อมติดกันเป็นรูปกรวย ด้านนอกมีแถบขนที่
กลางกลีบ

ผล ผลแห้งแตกได้ รูปทรงกลมสีน้ำตาลดำ

เมล็ด เมล็ด สีน้ำตาลเข้มมีขน

การขยายพันธุ์ เมล็ด

ฤดูกาลเก็บส่วนขยายพันธุ์ ฤดูร้อน

สภาพแวดล้อมที่เหมาะสมในการเจริญเติบโต ทุกสภาพแวดล้อม

การใช้ประโยชน์

ทางอาหาร ยอดอ่อนและ ผลแก่ปานกลางต้มจิ้มกับน้ำพริกมะม่วง หรือนำมาแกงกับผักรวมใส่ปลาอย่าง

ทางยา ใบ ทบผสมใบหมากผู้หมากเมีย คั้นเอาน้ำทาแผลแก้หนองใน ซิฟิลิส

การใช้สอยอื่น ปลูตามรั้วเป็นไม้ดอกประดับ

ฤดูกาลที่ใช้ประโยชน์ ฤดูหนาวต้นฤดูร้อน

ที่มาของข้อมูล

กัญจนา ดีวิเศษ และคนอื่นๆ. 2542. ผักพื้นบ้านภาคเหนือ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก.

